

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. Силистра, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Людмил П. Хърватев

Членове: Ана Аврамова

Кремена Ив. Краева

при участието на секретаря Гл.Н.

като разглежда докладваното от Людмил П. Хърватев Въззивно наказателно дело от частен характер № 20233400600243 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда №8 от 04.10.2022г. постановена по НЧХД №102/2021г., Дуловски районен съд е признал подсъдимата К. Т. К. за невиновна в това, че на 11.09.2020г., пред комисията за защита от дискриминация в гр.София и през месец октомври 2020г. в гр.Силистра и с.М.Ц. в условията на продължавано престъпление като представител на обществеността-Кметски наместник в с.М.Ц.-по повод изпълнение на службата ѝ, е разгласила позорни обстоятелства за М. И. М. посочвайки, че тя я е дискриминирала и е участвала в изписване на кръстове върху фасадата на кметството, като на основание чл.304 НПК я е оправдал по предявеното обвинение по чл.148, ал.2, вр.с ал.1, т.1, т.2 и т.4 от НК, вр.с чл.147, ал.1, вр.с чл.26 НК.

Отхвърлил е предявения граждански иск в размер от 1000 лева от М. М. против К. Т. К. за причинени неимуществени вреди.

Осъдил е М. И. М. да заплати на К. Т. К. направените по делото разноски в размер на 800 лева за адвокатски хонорар.

Недоволна от постановената присъда е останала тъжителката М. И. М., която я обжалва чрез адв.А. и счита, че тя е постановена в разрез със закона, неправилно мотивирана, а доказателствата тълкувани превратно. Предвид на това, жалбоподателката иска от въззивната инстанция да отмени присъдата на първоинстанционния съд и постанови нова, с която да осъди оправданата подсъдима. Редовно призована, жалбоподателката М. М. се явява в съдебно заседание заедно с адв.А., който заявява, че поддържат изцяло жалбата и

излага допълнителни съображения защо счита деянията на подсъдимата за съставомерни.

Тъжителката М. М. счита, че действията на подсъдимата са продиктувани от това, че тя заедно с още няколко човека са критикували работата ѝ като Кметски наместник.

Редовно призована, подс.К. Т. К. се явява в съдебно заседание заедно с адв.Н., който заявява, че оспорват жалбата. Според него присъдата е правилна, законосъобразна и мотивира, поР. което иска от въззивната инстанция да я потвърди. Претендира и за направените разноси във въззивната инстанция.

Подс.К. също иска въззивната инстанция да потвърди присъдата, като изтъква, че като кметски наместник е изпълнила дълга си да подаде сигнал, във връзка с направените кръстове. В правото ѝ на последна дума тя иска да бъде оставена в сила първоинстанционната присъда.

Силистренски окръжен съд на основание чл.314, ал.1 НПК извърши цялостна проверка на обжалваната присъда, и след като взе предвид доводите изложени в жалбата, становището на страните и доказателствата по делото, констатира следното:

През 2020г. подс.К. заемала длъжността „кметски наместник“ на с.М.Ц.„, обл.Силистра.

На 03-04.10.2020г. на стените на сградата на кметството в селото били изписани кръстове със спрей с черен цвят. Неясно защо в тъжбата се твърди, че това е станало на 14.10.2020г. след като сигналът до РУ-Силистра е от 04.10.2020г.-л.18, в който се посочва, че именно вечерта на 04.10.2020г. са изписани кръстовете. По случая била извършена проверка, а впоследствие било образувано и ДП. В хода на разследването били разпитани лицата П.Н., М. М., тъжителката Спасова и подс.К.. В показанията си като свидетел на 28.10.2020г. подсъдимата изложила своите съмнения относно това кой може да е изписал кръстовете.

Освен това, подсъдимата е подала и жалба до Комисията за защита от дискриминация отново срещу същите три лица, в която е изтъкнала, че се е почувствала дискриминирана от определени изявления на тези лица. Във връзка с това, Комисията е постановила съответното решение.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок срещу подлежащ на обжалване акт, и следователно е процесуално допустима.

Според настоящата инстанция жалбата е неоснователна.

Първоинстанционния съд е формирал вътрешното си убеждение досежно съставомерните факти, на основата на правилен анализ на събраната по делото доказателствена съвкупност, поР. което и настоящата инстанция споделя изводите и съображенията му относно тяхната оценка.

Във въззивното производство не се ангажираха нови доказателствени източници, а се оспорва единствено оценката на събраните такива.

Въззивната инстанция се солидаризира с правните изводи на решаващият

съд, досежно обективната и субективна несъставомерност на престъплението „клевета“. В случая подсъдимата е упражнила свои конституционно закрепени права-правото свободно да изразява мнението си и правото да подава жалба и сигнализира компетентните органи при констатиране нередности, още повече и предвид нейното служебно положение. За съставомерността на деянието е без значение какъв е резултата от предизвиканата с жалбата проверка. В трайната практика на ВКС се приема, че от субективна страна клеветата е умишлено престъпление, поР. което умишъл ще липсва в случаите, когато деецът съобщава определени факти, воден от субективната увереност за истинността им. Когато деецът сезира отговорни за това институции, натоварени с контрол, отразените обстоятелства нямат за цел разгласяване на позорно обстоятелство или приписване на престъпление, а са следвали да послужат като основание за извършване на проверка.

Пред полицейските органи подсъдимата е изразила едно свое предположение относно авторите на изписаните кръстове, почиващо на предходни не до там положителни взаимоотношения.

Идентично е положението и с подадената до Комисията за защита от дискриминация жалба от страна на подсъдимата, тъй като предназначението на тази комисия е именно това, да установи дали са налице дискриминационни действия по отношение на лицето сигнализирано комисията. Подсъдимата в случая се е почувствала дискриминирана от определени изявления на тъжителката и лицата М.С. и П.Х., които в свои сигнали и жалби до различни институции са изразявали мнение по отношение на работата ѝ, социалното ѝ положение, партийна принадлежност и др. Комисията съобразно своите правомощия е разгледала случая и е постановила решение, с което е установила, че не са извършени нарушения на забраната за дискриминация. Комисията не е разгласявала съдържанието на подадената от подсъдимата жалба на трети лица. От гореизложеното става ясно, че както тъжителката, така и подсъдимата, са се възползвали от регламентираното в чл.45 от КРБ право на гражданите да подават жалби, предложения и петиции до държавните органи, оторизирани да извършват проверка съобразно тяхната компетентност.

С подаването на двете жалби, подсъдимата не е целяла опозоряването на тъжителката, а е търсила съдействие от компетентните органи.

В случая липсва умишъл за клевета и в двете му форми, тъй като подсъдимата е изпратила процесните жалби, натоварвайки ги единствено с надеждата да послужат като основание за извършване на проверка.

Ето защо, въззивната инстанция намира извода на първоинстанционния съд за несъставомерност на осъщественото от подс.К. деяние по чл.148, ал.2, вр.с ал.1, т.2 и т.4, вр.с чл.147, ал.1, вр.с чл.26 НК от обективна и субективна страна за обоснован и законосъобразен, поР. което не се налага коригиране на присъдата.

В заключение следва да се посочи, че при разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да

ограничават правата на някоя от страните по делото, поР. което не се налага отмяна на първоинстанционния съдебен акт.

При този изход на процеса и на осн.чл.190, ал.1 НПК, тъжителката М. И. М. следва да заплати на подс.К. Т. К. направените от нея разходи пред настоящата инстанция за адвокатски хонорар, в размер на 500 /петстотин/ лева.

Водейки се от тези си съображения, Окръжния съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №8 от 04.10.2022г., постановена по НЧХД №102/2021г. на Дуловски районен съд.

Осъжда М. И. М., в качеството ѝ на частен тъжител да заплати на подс. К. Т. К. направените от нея разходи за въззивната инстанция за адвокатски хонорар, в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____